Het Wonder van de Geboorte van Jezus Christus

Lezen: Mattheus 1: 18-25

Tekst: Mattheus 1: 18a

Zingen:
Psalm 33: 11
Psalm 43: 5
Psalm 98: 1, 2
Lofzang van Maria: 1
Psalm 52: 7

Geliefde gemeente, in de brieven van Paulus komen wij regelmatig hymnes tegen. Een hymne is een lofzang, een lied waarin gezongen wordt van Gods genade in Christus. Een van die hymnes, die ongetwijfeld in de vroeg-christelijke kerk werd gezongen, citeert Paulus in een brief aan zijn geestelijke zoon Timotheüs. We kunnen het vinden in 1 Timotheüs 3, vers 16: *En buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid*.

Deze hymne zingt van dat grote mysterie, van die grote verborgenheid dat God geopenbaard is in het vlees. En omdat het een verborgenheid is, moet het geopenbaard worden, moet het uitgelegd worden, moet dat grote wonder verklaard worden. Ja, dat grote wonder van Kerstfeest moet ook toegepast worden. En wat is het ook vandaag noodzakelijk dat dat hier in ons midden zou gebeuren, vooral dat eerste stukje in die hymne die Paulus citeert aan Timotheüs: *God geopenbaard in het vlees*. Het Woord is vlees geworden.

Gemeente, wat een verborgenheid! God bleef God en werd mens, ons in alles gelijk geworden, uitgezonderd de zonde. Ja, dat is een verborgenheid. En dat was het aanvankelijk ook voor Jozef, met wie Maria ondertrouwd was. Maar het is geen verborgenheid voor Jozef gebleven. Want hij werd onderwezen in dit heerlijke heilsfeit. En dat bleef niet zonder vrucht. Hij mocht geloven: het Kindeke in de moederschoot van zijn ondertrouwde vrouw Maria is Jezus, de Zaligmaker. Ja, zijn Zaligmaker. En toen dat geloof mocht doorbreken in het hart van Jozef, werd het voor Jozef met recht een zalig Kerstfeest.

Zo willen wij naar deze geschiedenis vanmorgen luisteren. We schrijven als thema boven de prediking: Het Wonder van de Geboorte van Jezus Christus. En we letten op drie gedachten:

1. In de eerste plaats: het wonder niet begrepen.
2. In de tweede plaats: het wonder verklaard.
3. En tenslotte: het wonder geloofd.

1. Het wonder niet begrepen

Toen Maria bezoek kreeg uit de hemel van de engel Gabriël, hoorde ze die rijke belofte dat zij, die jonge vrouw uit Nazareth, zwanger zou worden van de beloofde Messias. Nee, aanvankelijk begreep Maria ook niet hoe dat allemaal zou moeten plaatsvinden. Maar Gabriël gaf haar onderwijs over hoe het alles zou gebeuren. Hoe zou het toch ooit mogelijk kunnen zijn dat een maagd zwanger zou worden en door die zwangerschap maagd zou blijven? Hoe zou Gods Zoon ooit de menselijke natuur uit haar kunnen aannemen? Nu, dat heeft Gabriël mogen uitleggen.

Daar komt geen man aan te pas, maar dat zal de Heilige Geest doen. En de Heilige Geest heeft het gedaan. Want het is voor Maria niet bij een belofte gebleven, maar de belofte werd rijkelijk vervuld.

Hoe is zij daarachter gekomen dat ze in verwachting was van de Heere Jezus? Wist ze precies dat moment aan te wijzen dat het gebeurde? Nou, dat staat niet in de Bijbel. Daar hoeven we dan ook niet naar te zoeken, net zo min als de opstanding later gedetailleerd wordt beschreven in de hof van Jozef van Arimathea. En toch is Maria daarachter gekomen. Weet je wanneer, jongens en meisjes? Ze had in de boodschap van Gabriël, de engel, een aanwijzing gekregen. Ze moest maar eens een bezoek gaan brengen aan haar oude nicht Elisabeth, die woonde in Hebron. En ze heeft het gedaan. En wat gebeurde er toen, toen die jonge Maria binnenkwam bij haar nicht Elisabeth? Toen Elisabeth de groetenis van Maria hoorde? O, toen begon Elisabeth te zingen. Toen begon Elisabeth te juichen: *Gezegend zijt gij onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht van uw buik. En vanwaar komt mij dit, dat de moeder mijns Heeren tot mij komt?* En door dat getuigenis van Elisabeth wist Maria het: nu ben ik zwanger van de beloofde Messias.

We kunnen uit de Bijbel opmaken dat Maria nog drie maanden bij Elisabeth is gebleven. Maar toen, toen ze drie maanden zwanger was, moest Maria weer terug, terug naar Nazareth. Daar woonde Jozef, van wie ze zo veel is gaan houden en met wie ze ondertrouwd was. Daar in Nazareth zou ze met al het goede wat ze in de achterliggende drie maanden van de Heere gekregen had, in de strijd terechtkomen. Dat kunt u zich toch wel voorstellen. Want als een vrouw drie maanden in verwachting is, kun je het al zien. En naar alle waarschijnlijkheid heeft ze helemaal niets tegen Jozef gezegd van wat er gebeurd is. Dat kunnen we uit de Bijbel tenminste niet opmaken.

Hoe zullen de inwoners van Nazareth reageren als ze Maria weer terug zien komen en ze zien dat ze in verwachting is? Hoe zal ze ooit kunnen uitleggen wat ze van de engel Gabriël heeft gehoord? Hoe zou Jozef, hoe zouden de inwoners van Nazareth dat van haar kunnen geloven? Kunt u zich voorstellen dat de weg uit Hebron naar Nazareth voor Maria een moeilijke weg is geweest? En dat zij met alles in een strijd terechtgekomen is, waarvan ze wist: alleen de Heere kan hier mij uit verlossen.

Maar vergis je niet, toen ze uiteindelijk in Nazareth aangekomen was, werd het ook voor Jozef moeilijk. Jozef kwam voor een groot raadsel te staan. Hij kon echt Gods leiding niet meer begrijpen. Ik stel me zo voor dat Maria nog wel tegen hem gezegd heeft: Jozef, ik ga op bezoek bij mijn nicht Elisabeth. En ik zei het al, we kunnen niet opmaken dat ze iets verteld heeft van wat er gebeurd is. Juist ook hoe Jozef gaat reageren. En dan komt Maria na drie maanden terug en hij zal haar omhelsd hebben. Hij zal Maria, na drie maanden niet gezien te hebben, weer een kus gegeven hebben. En hij voelt het: Maria is zwanger. Het staat er met een enkel woord: hij bevond haar zwanger. Hij ontdekte het, hij ervoer het. Maria is in verwachting. Wat moet dat voor Jozef geweest zijn?

O ja, Jozef hoorde ook bij het overblijfsel naar Gods verkiezing dat de verlossing in Israël verwachtte. Ook Jozefs leven lag getekend in de woorden van Psalm 130: *Ik blijf den HEERE verwachten, mijn ziel wacht ongestoord; ik hoop in al mijn klachten op Zijn onfeilbaar woord*. Maar al hoorde Jozef bij die uitziende zondaren, al hoorde Jozef bij het adventsvolk van die tijd, daarmee kon Jozef niet bevatten hoe de Heere Zijn beloften zou gaan vervullen. En helemaal is het nooit in Jozefs hart of gedachten opgekomen dat die maagd, waarvan Jesaja ooit gezegd heeft, lang geleden, *die zwanger zal worden*, dat dat zijn ondertrouwde vrouw Maria zou zijn.

Kunt u zich voorstellen wat er in Jozef ging plaatsvinden? Kunt u zich voorstellen wat er gebeurde in het hart van Jozef, die zoveel liefde kende voor zijn Maria? O, dat hart vervulde zich met verdriet, met vragen, met teleurstellingen. Hij voelde zich bedrogen toen hij zag dat Maria in verwachting

was. Heel zijn leven ging op zijn kop. Hij begreep niets meer van de wonderlijke leiding van de Heere in zijn leven.

Gemeente, is dat niet herkenbaar in het leven van degene die de Heere vrezen? Is dat niet herkenbaar als de Heere een mensenkind gaat brengen door de wedergeboorte op de weg naar het hemelleven? Want als de Heere plaats gaat maken voor de Heere Jezus Christus in het hart van een zondaar, dan doet de Heere dat altijd anders dan dat je zou verwachten. Al zit je hoofd misschien vol met allerlei ideeën daarover, maar als de Heere het daadwerkelijk gaat doen, dan lijkt het wel alsof het een onbegrepen weg is, een weg die je niet had gedacht. En zo is het ook gebeurd in het leven van Jozef.

Want die eerste woorden van vers 18 zijn wel heel veelbetekenend. Wij kunnen daar zo makkelijk overheen lezen, maar er staat nogal wat: *De geboorte van Jezus Christus was nu aldus*. Dubbele punt, en dan komt het. Gaat Matthéüs dan direct vertellen: Christus is geboren? Nee, nee. Hij komt niet gelijk met de beschrijving van het heilsfeit, maar hij gaat beschrijven hoe in het leven van Jozef de weg ging toen hij dat heilsfeit persoonlijk mocht geloven. Hij gaat eerst beschrijven hoe het met Jozef gegaan is voordat Jozef het zalige nut van de komst van Christus op deze aarde mocht geloven. Hier ziet u nou een voorbeeld hoe de Heilige Geest plaats maakt voor Christus in het leven van een mensenkind. En wat blijkt dan? Als de Heilige Geest dat doet, dan werkt Hij altijd aan op het wonder. Want echt, gemeente, Kerstfeest is een wonder.

De geboorte van Jezus Christus was nu aldus. En wanneer wordt nu het heilsfeit en de heilsfeiten een wonder voor een zondaar? Als een mensenkind in de weg van zalig worden er totaal buiten wordt gezet. Het wordt een wonder voor een mens die in zichzelf de totale onmogelijkheid ontdekt om nog zalig te kunnen worden. En gemeente, de praktijk leert het en Gods Woord schrijft het ons voor: zolang in het leven van een mensenkind Christus niet gekend wordt, zal ook het wonder van het Kerstfeest niet worden begrepen. En dat zien we hier bij Jozef.

Wat gaat hij doen? Jozef meent dat Maria een andere man ontmoet heeft met wie ze geslachtsgemeenschap gehad heeft. En dan te bedenken dat Jozef en Maria met elkaar ondertrouwd waren. Wat betekent dat? Wij komen dat wel meer tegen in de Bijbel: ondertrouw. En wij kennen ook dat woord wel. Het is veel meer dan wij kennen als een jongen en een meisje elkaar trouw beloven en zich verloven. In de tijd van de Bijbel brak er een moment aan dat onder de getuigen van de stad een jongen en een meisje, een man en een vrouw, aan elkaar beloofden dat ze met elkaar zouden trouwen. En als ze dat beloofden aan elkaar onder getuigen van de oudsten van de stad, dan moest dat binnen twaalf maanden gebeuren. En in die twaalf maanden vonden alle voorbereidingen plaats voor het huwelijk. Nee, het was het huwelijk zelf nog niet. Het was ook de verloving niet zoals wij dat kennen. Het zat er ergens tussenin. Het kon ook niet meer verbroken worden. Dat stond in de tijd van de Bijbel gelijk aan echtscheiding. En als een man en een vrouw met elkaar ondertrouwd waren, dan spraken ze zelfs al over 'mijn man' of 'mijn vrouw'. En die ondertrouw kon alleen maar juridisch verbroken worden. En het stond inderdaad gelijk aan een echtscheiding. Maar in die periode van ondertrouw mocht een man en een vrouw geen gemeenschap hebben.

En dan komt Maria na drie maanden terug en Jozef ontdekt het: Maria verwacht een kind. Maar dat kan niet door mij zijn, dat wist hij zeker. Jozef was rechtvaardig. Jozef wilde rein het huwelijk in. En toen stond deze man voor twee mogelijkheden, gemeente. En dan moest hij kiezen. Nee, hij kon niet meer rein, zo dacht hij, met Maria het huwelijk in. Het ene wat hij kon doen, is dat hij Maria zou meenemen naar de oudsten van de stad, waar hun ondertrouw bevestigd was. En naar het woord van Deuteronomium 24, vers 1, tegen de oudsten van de stad zeggen dat Jozef iets

schandelijks in Maria gevonden heeft. En wat was dan de roeping van de oudsten van de stad, gemeente? Dan moesten de oudsten van de stad, vanwege dat schandelijke dat ontdekt werd, Maria stenigen.

O, maar dat daar heeft Jozef Maria niet voor over. Dat wil hij niet. Dat kan hij niet. Zijn lieve Maria aanklagen bij de rechter, zijn lieve Maria overgeven aan de rechters om gestenigd te worden, dat niet. Daar is zijn liefde te groot en te sterk voor. Maar wat dan? Ja, dan maar een scheidbrief schrijven. Dan maar aan Maria laten weten: ik ga niet meer met je verder, en ik zal in het geheim, in de stilte, bij je vandaan gaan. Want, zo meende hij, Maria is geen maagd meer. En hij wilde niet met een ontrouwe vrouw het huwelijk in. Wat een strijd voor die man, hè? Nee, hij ging niet te haastig te werk toen hij bevonden had dat Maria zwanger was. Er staat in vers 20 dat hij deze dingen in de zin had. Hij was aan het overleggen, aan het worstelen, aan het strijden. En het was zo onrustig en zo bedroefd in zijn ziel.

En kijk nu toch eens, gemeente. Terwijl hij deze dingen in de zin had, terwijl hij zo aan het overleggen, aan het worstelen was, en misschien zitten er zulke wel vanmorgen onder de prediking van het Woord die er zelf niet meer uit kunnen komen, daar komt de Heere Zelf, door middel van een engel, om dat grote wonder, die verborgenheid, persoonlijk aan Jozef te gaan openbaren en verklaren.

2. Het wonder verklaard

We gaan naar onze tweede gedachte: het wonder verklaard. Ik zie dat helemaal in mijn gedachten voor me. Dat heb je als je heel beeldend denkt. Er is een dag voorbij en Jozef is hard aan het werk geweest, op de plaats waar hij zijn timmerwerk deed. Wellicht is hij ergens in huis bezig geweest. De zon gaat onder en hij gaat naar huis, het huis waar hij nog steeds woont, voordat hij met Maria zou willen gaan trouwen. Maar hij weet niet meer of dat kan. En in de nacht droomt hij. En daar verschijnt de engel Gabriël aan Jozef. En Jozef krijgt onderwijs. Moet je toch eens luisteren: *Jozef, gij zone Davids, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit den Heiligen Geest. En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn Naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden*.

Wat doet de Heere door middel van Gabriël bij Jozef? Hij gaat hem eerst tot rust brengen. Hij komt eerst met een hemelse rust in die bevreesde ziel van Jozef. De Heere gaat alle belemmeringen wegnemen, zodat hij toch met Maria kan trouwen. Hij dringt er zelfs op aan om maar snel tot het huwelijk te komen, waar ze zich al op aan het voorbereiden zijn. En hiermee gaat er een streep door alle voornemens van Jozef. Hij mag ook horen waarom hij met Maria mag trouwen. Hij krijgt precies hetzelfde onderwijs als drie maanden geleden Maria kreeg. Maria is in verwachting van de Heere Jezus. En dat heeft de Heilige Geest gedaan. En straks zal zij een Zoon baren. En de naam van dit Kindeke zal zijn Jezus. Jozef krijgt zelfs de opdracht om dit Kind deze naam te geven als Hij straks geboren zal zijn. Die taak krijgt Jozef.

En hiermee wil de Heere het duidelijk maken dat Jozef aangesteld is om de aardse vader van de Heere Jezus te mogen zijn. En door het huwelijk met Maria zal ook Jozef, samen met Maria, het Kindeke Jezus moeten opvoeden bij het Woord van God, hoewel Hij de Zoon van de Vader blijft. Ja, hiermee wordt Jozef als de aardse vader aangesteld om de koningsrechten die David eeuwen geleden kreeg, over te mogen dragen op dit Kind: *Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid voor uw aangezicht, en uw stoel zal vast zijn in eeuwigheid*. Ja, Jozef wordt aangesteld om de aardse vader van de Heere Jezus te zijn. Zo krijgt hij onderwijs over de geboorte van de Heere Jezus Christus. En het wonder werd aan hem verklaard.

Dan gaan we toch wat dieper in, gemeente. Want als Jozef dit onderwijs krijgt van de Heere over het wonder van Kerstfeest, wordt hij er zelf helemaal buitengezet. O jawel, hij wordt nog wel de zoon van David genoemd, en u hoort het ook uit de mond van Gabriël. Maar hij zal het middel niet kunnen zijn dat uit Maria de Christus geboren zal worden. Het zou ook niet kunnen. Want wie zal een reine kunnen geven uit een onreine? De Zaligmaker, zoals God de Vader dat van eeuwigheid heeft gewild, moest een rechtvaardig en een waarachtig mens zijn, een mens die niet gevallen was in de zonden van Adam, een mens die niet omvangen is in zonden en ongerechtigheden. En daarom moest Jozef er buitengezet worden.

O, gemeente, als God het wonder van het Kerstfeest in je hart gaat verklaren, dan word je er zelf helemaal buitengezet. Kerstfeest is enerzijds zeer vernederend voor ons mensen. Want wij mensen zijn niet meer geschikt om de zaligheid te kunnen bewerken. Wij mensen zijn niet meer geschikt om de zaligheid te kunnen verwerven. We zijn totaal ongeschikt geworden. We zijn niet meer zalig, maar van nature zijn we rampzalig.

Voor de dienst hoorde ik de tonen van Psalm 51 spelen. En in die psalm horen wij waarom het nu Kerstfeest moest worden. Daar horen wij David getuigen, en ik hoop dat u het kent in uw hart: het is niet alleen dit kwaad dat roept om straf. Nee, *ik ben in ongerechtigheid geboren. Mijn zonden maken mij het voorwerp van Uw toorn, reeds van het uur van mijn ontvangenis af.* Zo is het met u, met jou en met mij. En daarom kunnen wij nooit zelf meer voor de zaligheid zorgen. Dat kan alleen God.

Maar daarom moest er wel een mens komen. Dat eiste het recht van God. Want de mens heeft gezondigd, de mens moet gestraft worden, de mens moet betalen voor zijn zondeschuld. Zo rechtvaardig is God, zo waarachtig is God. En nu heeft God omgezien in deze wereld of er iemand was die dat voor God zou kunnen doen. En Hij vond er geen. Dat is vernederend. Dat is ontdekkend. Dat laat nu zien hoe naamloos ellendig wij mensen zijn. En toen God niemand vond onder de mensen om die grote zaligheid te verwerven, en ik zeg het heel menselijk, ik bedoel het eerbiedig, toen bleef er voor God nog maar één weg over. Als er dan onder de mensen niemand meer is, dan moet God mens worden, om een grote schare die niemand kan tellen zalig te maken. Maar dan wel zo'n mens die uit Adam zal voortkomen, om zijn broeders in alles gelijk te worden, uitgezonderd de zonde.

Maar dat kan toch niet? Hoe zal er ooit een echtpaar op aarde kunnen zijn dat een rein kind ter wereld zou kunnen brengen? Dat is onmogelijk. Maar wat bij de mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. Dwars tegen de scheppingsorde in gaat God het grote wonder toch doen, in de maagd Maria, waar Jozef erbuiten gezet wordt, waar Jozef niet meer aan te pas kan komen. Daar kwam de Heilige Geest over Maria. En kon er toch een echt, echt mens geboren worden, zonder zonde.

Ik kan het niet begrijpen, gemeente. Geen mens zal het ooit kunnen begrijpen. Zelfs het meest geoefende kind van God zal het niet kunnen begrijpen wat hier met Kerstfeest is gebeurd. *Dit werk is door Gods alvermogen, door des Heeren hand alleen geschied. Het is een wonder in ons ogen; we zien het, maar doorgronden het niet.* God de Vader heeft het Kerstwonder uitgedacht. God de Heilige Geest heeft het daadwerkelijk bewerkt in de moederschoot van Maria. En God de Zoon nam in deze weg de menselijke natuur aan. Hij werd Middelaar. Hij werd de Verlosser. Hij is de Zaligmaker. God en mens in één Persoon. Wie kan het vatten dat God zo'n unieke Zaligmaker heeft gegeven? Het is niet te bevatten. Het is alleen maar te bewonderen.

Ja, het wordt zo'n wonder voor een mensenkind dat door Gods Geest aan zijn verloren staat wordt ontdekt en de grootheid van zijn zonde ziet in zijn hart, zonde van bedrijf en nalatigheid, die in de schuld staat bij God. Een mens die er totaal buitengezet wordt en die nochtans moet betalen voor

de schuld, maar het niet kan. Die het moet zeggen: ik kan het niet, Heere. Ik kan niet wat Uw recht van mij eist. Ik heb geen penning om mijn schuld te betalen. Ben je er ook al buitengezet? Word je er misschien vanmorgen onder de prediking totaal buitengezet als het gaat om de verwerving van de zaligheid? Dat is de eerste les op Kerstfeest. Een buitenstaander, niets van ons kan meetellen. Ja, dat is vernederend. Dat is ontdekkend. Maar het is wel noodzakelijk om het te kennen en te beleven.

Want hoe zou de Heere Jezus ooit met recht een volkomen Zaligmaker kunnen zijn, een algenoegzame Zaligheid kunnen zijn, hoe zou de Heere Jezus Christus met recht de Middelaar Gods en der mensen kunnen zijn, als er toch nog iets van ons zou moeten meetellen? O nee, niets, niets telt mee van een mens als het gaat om het wonder van het Kerstfeest. En daarom wordt het ook zo'n troost, zo'n hoopgevende boodschap: *U is heden geboren de Zaligmaker*.

Voor een mensenkind dat het eerlijk belijdt voor God met een verbroken hart: Heere, ik ben niet meer rechtvaardig. Heere, ik ben een onreine. Ik ontdek het in mijn eigen hart. Ik lig met heel de wereld verdoemelijk voor U. En ik kan mezelf echt niet uit deze verschrikkelijke toestand verlossen. Ja, ik lees zelfs in de Bijbel dat ik door al mijn zonden, tegen de wet, tegen het evangelie, Uw gramschap dubbelwaardig ben. En nu mag ik horen, o wonder van genade, ik verkondig u, u, wie is het vanmorgen hier? Voor u grote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u, wie is het? U, heden geboren is de Zaligmaker, de Zaligmaker, God uit God, Die mens wilde worden.

O gemeente, luister eens. Omdat het Kerstfeest geworden is, kan God ontvangen wat Hij rechtvaardig van mij eist, namelijk een volkomen gehoorzaamheid om te betalen voor mijn schuld, en een volkomen gehoorzaamheid om de wet te vervullen. Niet in mijn kracht, maar dat gaat Hij nu doen, Die daar ligt in de kribbe van Bethlehem. O, het wonder van Kerst is dit: ik kan het niet meer doen, maar ik hoef het ook niet meer te doen. Wat aan mijn kant totaal onmogelijk is, is mogelijk bij God. En we hebben het gezongen: *Nu heeft God gedacht aan Zijn genade; Zijn trouw aan Israël nooit gekrenkt*. Nu heeft God Zelf het middel tot betaling van mijn schuld gegeven. O heerlijk, troostvol wonder van Kerstfeest.

Het Woord is vlees geworden. Het Woord, God, heeft mijn vlees aangenomen. Dat is Kerstfeest. Mijn zondige vlees aangenomen, mijn menselijke natuur aangenomen, om in Zijn lichaam van de kribbe naar het kruis te reizen, om aan het vloekhout op Golgotha al mijn zonden aan dat kruis te hechten en met Zijn bloed al mijn zonden uit te wissen. O dierbaar Kind, o stof van vreugd, geschenk van het Alvermogen.

Nu zitten we hier voor de zoveelste keer onder de prediking van dat heerlijke Kerstevangelie. Opnieuw mogen u, jij en ik het horen. Maar wordt het nu ook door Gods Geest deze morgen in je hart verklaard? Worden nou deze morgen de snaren van je ziel aangeraakt? Omdat je echt ontdekt dat het uit u totaal onmogelijk is, maar dat je nu mag horen: Christus is geboren. *En gij zult Zijn Naam heten JEZUS*. Ja, weet u wat nog rijker is? Als de Heere het niet alleen vanuit het Woord verklaart, wat de rijke inhoud van het Kerstfeest is, maar dat in uw ziel ook het geloof geboren mag worden, waardoor je dat Kindeke in de kribbe mag leren toe-eigenen als mijn Jezus, mijn Zaligmaker. En dat gebeurde nu ook in het leven van Jozef. En dat willen we in onze laatste gedachte overdenken.

3. Het wonder geloofd

We gaan naar onze derde gedachte: het wonder geloofd. Als de engel zijn taak volbracht heeft in die droom en hij het wonder van de geboorte van de Heere Jezus aan Jozef verklaard heeft, dan wordt Jozef weer wakker. Maar het is een andere Jozef als voordat hij in slaap viel. Gelooft u dat?

Nee, hij vraagt zich geen moment af of die droom echt was. Maar uit datgene wat hij gaat doen, kunnen wij concluderen dat hij de boodschap van Gabriël gehoord heeft en geloofd heeft. En hoe weet ik dat? Uit drie geloofsdaden die Jozef mag doen.

De eerste geloofsdaad is dit: hij neemt Maria tot zijn vrouw. Met andere woorden, hij is naar Maria toegegaan. Vol verwondering zal hij verteld hebben hoe de Heere het wonder van Kerstfeest aan zijn hart verklaard heeft. En moet dat niet een grote blijdschap en troost geweest zijn voor Maria, die ongetwijfeld nog steeds zich afvroeg: hoe moet ik het toch gaan duidelijk maken? Hoe moet ik toch gaan vertellen wat er nu echt gebeurd is, ook aan Jozef? Moet het geen vreugde voor Maria geweest zijn, die ongetwijfeld nog steeds in de strijd liep: hoe moet ik dit nu toch gaan vertellen?

Maria heeft het mogen verstaan wat de Heere jaren geleden tegen Mozes gezegd heeft, toen hij daar stond met het volk Israël voor de Rode Zee en ze geen kant meer op konden, toen alles onmogelijk werd in de strijd: *De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn*. Wat denkt u, gemeente, toen Jozef naar Maria ging om te getuigen, dat ze nog meer aan elkaar verbonden werden dan ooit tevoren? En wat zal Jozef gezegd hebben? O Maria, lieve Maria, ik was zo blind voor het wonder. Maar één ding weet ik, dat ik blind was en nu zie. Hij komt, Maria, Hij komt, Jezus, de Zaligmaker, naar Wie we zo hebben uitgekeken. En ik mag het geloven. Jij, Maria, jij mag de moeder zijn van de beloofde Messias. En weet je, Maria, ik mag met je trouwen. En ik mag de vader zijn van dit Kindeke, Maria. Zou je me alsjeblieft ook mijn verdenkingen willen vergeven? Ik dacht dat er een ander in het spel was. Maar het was blindheid, Maria. Maar nu mag ik weten van het wonder. Kom, we gaan zo snel mogelijk trouwen en uitzien naar de vervulling van Gods belofte. Dat is de eerste geloofsdaad: hij nam Maria en trouwde met haar.

En dan de tweede geloofsdaad. Vanaf het moment dat ze samen mochten trouwen, mochten ze ook naar Gods Woord geslachtsgemeenschap met elkaar hebben als een blijk van innige liefde tot elkaar. En toch, Jozef deed het niet. Jozef bekende Maria niet totdat Maria haar eerstgeboren Zoon gebaard had. Waarom niet? Vanwege de diepe eerbied voor dat Kindeke in de moederschoot van Maria.

En dan de derde geloofsdaad. De tijd gaat voort. Zes maanden gaan voorbij. En ergens in die zes maanden heeft het bevel van de keizer Augustus geklonken. En door Gods wonderlijke leiding zijn ze samen in Bethlehem aangekomen. Want: *Bethlehem Efratha, zijt gij klein onder de geslachten van Juda; uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël.* En de Heere zorgde ervoor dat Jozef en Maria in Bethlehem terechtkwamen. En daar is het gebeurd, in een stal, in een beestenstal. *En Maria baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg*. Hij werd geboren op Gods tijd, naar Gods raad, naar Gods welbehagen.

En wat lees ik dan in Lukas 2? Als dan acht dagen vervuld waren, acht dagen na de geboorte van de Heere Jezus, werd dit Kindeke besneden. Toen vloeiden de eerste borg-druppels bloed op de aarde. En naar de gewoonte van die tijd werd op de dag van de besnijdenis de naam bekendgemaakt van het Kind. En wie moest dat gaan doen? Jozef. Het staat er zo in onze tekst: *En hij heette Zijn Naam JEZUS.* En in Lukas 2, vers 21 staat: *En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeke besnijden zou, zo werd Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel, eer dat Hij in het lichaam ontvangen was*.

En Jozef heeft dat gedaan. Zullen we er eens in de geest bij stilstaan? Daar staat Jozef bij het Kindeke. Of hij zelf de besnijdenis verricht heeft of iemand anders, dat weten we niet. Maar hij maakt de naam bekend: Jezus. Hoe zal hij dat uitgesproken hebben? Nee, deze naam heeft Jozef niet bedacht, jongens en meisjes. Als Jozef nou de meest geschikte naam had moeten bedenken

voor het Kindeke in de kribbe, had hij niet op de juiste naam kunnen komen. Nee, de naam die Jozef mag geven aan dit Kindeke komt uit de hemel. Het is de naam die de Vader in de hemel heeft uitgedacht. En toen God de Vader deze naam Jezus uitdacht, in de stilte van de nooit begonnen eeuwigheid, was dat juist een zeer zorgvuldig uitgekozen naam. Een naam zo heilig, zo heerlijk, zo groot en zo goed: Jezus, Zaligmaker, Redder, Verlosser, door God gegeven.

Met deze naam openbaart de Vader Zijn vaderlijk hart. In die naam openbaart de Vader het welbehagen van God. De naam Jezus openbaart: *Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft*. Met de naam Jezus. Want deze naam zegt wie dat Kindeke is. Deze naam zegt wat dat Kindeke kan doen: *Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden*. En weet u wat ik echt geloof? Toen Jozef deze naam aan het Kindeke mocht geven, deed hij dat door het geloof. En dat was het werk van de Heilige Geest in zijn hart. Weet u wat er ongetwijfeld in het hart van Jozef is geweest toen hij zei: dit Kind zal Jezus heten? Het moet ongetwijfeld in zijn ziel geklonken hebben: mijn Jezus, mijn Zaligmaker.

En daar komt het nou op aan op het Kerstfeest, dat Hij door de genade en het werk van de Heilige Geest, samen met Jozef, door het geloof mogen belijden: *En gij zult Zijn Naam heten JEZUS*. Wat gebeurt er dan? Dan zegt de Heilige Geest als het ware in je ziel: Deze is het. Dan opent de Heilige Geest je ogen voor dat geboren Kindeke in Bethlehem. En dan werkt de Heilige Geest het geloof in de ziel, waardoor je niets anders doet dan God naspreken wat Hij eerst heeft voorgezegd: *En gij zult Zijn Naam heten JEZUS*.

Daar gaat de Heilige Geest plaats voor maken. Dan komen er vragen in je hart: Hoe zal Jezus tot mij komen? Hoe zal ik Hem vinden? Hier klinkt de belofte: *Gij zult Zijn Naam heten JEZUS*. In die belofte hoor ik de Heere tot Zijn kerk, tot die zoekende zielen, tot die uitziende zondaren zeggen: Gij zult Hem vinden. En gij zult weten wie Hij is. En gij zult Zijn Naam heten Jezus. Dat wordt een troost, indruk mij toegelegd. Dat geeft aan mijn ziel vertroosting, geest en leven: *Mijn ziel verheft Gods eer, mijn geest mag blij den HEER', mijn Zaligmaker, noemen*.

O, wat zou dat vandaag een groot wonder zijn, gemeente, als dat nou weerklank mag vinden in uw en jouw hart, dat het Woord van Kerst echt mag binnendringen in je hart: *U is heden geboren de Zaligmaker*. Terwijl je dezelfde hemel wordt buitengezet, maar door Gods genade er toch ingezet, door het amen van het geloof. En daarom is Kerstfeest een wonder voor buitenstaanders. Maar als het geloof begint te werken in je ziel, dan komt er een trekking naar die geboren Zoon, het geboren Kind, in de stal van Bethlehem. Ja, dan krijg je haast, net als de herders die uit de velden van Efratha getrokken werden naar de stal van Bethlehem. En daar zijn ze toch terechtgekomen, is het niet? En daar hebben ze Hem gezien, liggende in een kribbe, in de voerbak vol beesten.

Waar welkom zijn, die met Asaf af gaan ontdekken: ik ben een groot beest bij U. Maar juist zo'n groot beest, zo'n zondaar, zo'n goddeloos mensenkind, mag komen tot de kribbe. Die mag daar neerknielen bij het Kindeke in de kribbe. En die mag daar, tot zijn grote verwondering, beleven: *Alzo lief heeft God mij gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon aan mij gegeven heeft, opdat ik in Hem geloven zou en nooit meer verloren zal gaan*.

Dan blijf daar op je knieën voor die kribbe van Bethlehem. Eén naam blijft over op het Kerstfeest: Jezus, en Jezus alleen. Want *Zijn bloed en Zijn gerechtigheid alleen zijn de losprijs, anders geen*. Om daardoor, door het geloof, je handen uit te mogen strekken naar dat Kindeke in de kribbe. En dat de Heilige Geest je hart en je mond zou aanraken met Zijn kracht. En je daar, buigend bij dat Kindeke, mag gaan belijden: ik mag Zijn Naam heten Jezus. Want Hij zal ook mij, zelfs mij, zalig maken van al mijn zonden. Ja waarlijk:

Jezus, en niet mijn eigen kracht,
niet het werk door mij volbracht,
niet het offer dat ik breng,
niet de tranen die ik breng,
schoon ik ganse nachten ween,
kunnen redden.
Jezus, Jezus alleen.

Amen.